

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010377
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010377.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovaným 1) A. B., nar. XX.XX.XXXX v E., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina a 2) J. T., nar. XX.XX.XXXX v C. J., t. č. na slobode, pre zločin prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 1/2014 Z.z., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 28.11.2018, sp.zn. 1T/74/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.09.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu V Prievidzi zo dňa 28.11.2018, sp.zn. 1T/74/2018, boli obžalovaní A. B. a J. T. uznaní vinnými každý z nich zo zločinu prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 1/2014 Z.z., na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný A. B. spoločne s obžalovanou J. T. v úmysle získať finančné prostriedky osobe Pakistankej islamskej republiky, trvale bytom D. XX/X, XXXX R., S. a nestotožnenému občanovi Indie, žiadateľom o azyl v Rakúskej republike, ktorí nie sú občanmi Slovenskej republiky, ani iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu dohody o Európskom hospodárskom priestore, nemajú trvalý pobyt na ich území, pripravovali vytvoriť podmienky nedovolené zotrvať na území Rakúskej republiky tak, že prostredníctvom sociálnej siete - Facebook A. B. v mesiaci jún 2016 kontaktoval A. R., nar. 22.XX.XXXX, bytom H., J. číslo XXX/XX a P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., B. číslo XXXX/XA, okres H., pričom pri osobnom stretnutí v H. A. R. ponúkol možnosť v Rakúsku sa účelovo zosobášiť s cudzincou pakistanskej národnosti, za čo dostane finančnú odmenu vo výške 4.000 eur, z ktorých 500 eur mala dostať po zabezpečení dokladov potrebných k sobášu, ďalšiu čiastku vo výške 1.000 eur po stanovení dátumu sobáša, následne sumu 1.000 eur za uskutočnenie sobáša a 1.500 eur v prípade povolenia pobytu cudzincovi na území Rakúskej republiky, s čím súhlasila a P. C. ponúkol možnosť zosobášiť sa s nestotožneným občanom Indie za finančnú odmenu vo výške 2.000 eur, obžalovaný A. B. jej pomohol vybaviť rodný list, čestné prehlásenie, že je slobodná, vysvetlil jej podmienky sobáša, že sa nemá o nič starať, on všetko potrebné vybaví, zorganizuje a že bude musieť niekoľko mesiacov s budúcim manželom bývať v spoločnej domácnosti, následne A. R. a P. C. o niekoľko dní odviezol do T. na byt na ulicu U. číslo XXXX/XX, ktorý mala v prenájme obžalovaná J. T., pričom na ďalší deň ich odviezli do Viedne, kde im ukázali budúcich manželov a oboznámili ich s ďalšími inštrukciami ohľadom sobáša, ale k sobášu nedošlo, pretože si to A. R. a P. C. rozmysleli a taktiež neprevzali žiadne finančné prostriedky.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný A. B.

Podľa § 208 ods.3 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods.4 Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/44/2018 zo dňa 07.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaná J. T.

Podľa § 356 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona jej bol výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov. Súčasne bol podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 2T/106/2017 zo dňa 30.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2017, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor proti výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložené tresty u oboch obžalovaných považuje za príliš mierne. Pokiaľ sa týka obžalovaného A. B., poukázal na to, že tento nie je bezúhonným, doposiaľ bol štrnásťkrát postihnutý za priestupky a 12 krát odsúdený. Z toho v piatich prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebo odsúdený. Vo väčšine prípadov sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť. Naposledy i napriek tomu, že vedel o tom, že je vedené proti nemu trestné stíhanie za zločin prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopusti v mesiaci jún 2016, sa znovu dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona. I napriek tomu, že sa v danom prípade jedná o dva zločiny, z toho jeden v štádiu prípravy, súd mu zvýšil trest len o štyri mesiace oproti predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom v Martine. Teda vzhľadom na doterajší život - osobu obžalovaného a závažnosť spáchania zločinov, uložený trest A. B. považuje prokurátor za mierny a je názoru, že v takomto prípade neprichádza do úvahy pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/74/2018 zo dňa 28.11.2018 čo do výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h),m) Trestného zákona a na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zruší výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T/44/2018 zo dňa 07.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Pokiaľ sa jedná o obžalovanú J. T. je pravdou, že táto doposiaľ nebola postihnutá za priestupok. Treba však uviesť, že bola rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 2T 106/17 z 30.10.2017, právoplatným dňa 30.10.2017, odsúdená za zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona. Za uvedený zločin jej bol uložený trest odňatia sloboda jeden rok aj štyri mesiace so skúšobnou dobou dva roky. Tejto trestnej činnosti sa znovu dopustila i napriek tomu, že vedela o tom, že už v predchádzajúcom období sa dopustila tej istej trestnej činnosti v štádiu prípravy. Vzhľadom k skutočnosti, že u obžalovanej sa jedná o dva zločiny toho istého druhu, z toho jeden v štádiu prípravy, použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analógie) pri ukladaní trestu v danom prípade neprichádza do úvahy. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 321 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/74/2018 zo dňa 28.11.2018 čo do výroku o treste a uložil obžalovanej súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody

na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 356 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a na výkon trestu ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň aby podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 2T/106/2017 zo dňa 30.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2017, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný A. B., v ktorom sa v podstate vyjadril tak, že uložený trest považuje za dostatočný na jeho nápravu a ponaučenie.

Na verejnom zasadnutí konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej J. T., zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnej miere pridržiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora, navrhol tomuto vyhovieť a rozhodnúť v intenciách tohto odvolania.

Obhajca obžalovaného A. B. uviedol, že považujú rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu za správny a zákonný, okresný súd správne vyhodnotil všetky skutočnosti z hľadiska ukladania trestu, preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný A. B. poukázal na to, že sám seba dostal do problémov a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie oboch obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal A. B. a J. T., každého z nich vinným zo zločinu prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku, pretože obaja svojím konaním popísaným v skutku naplnili všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výroky o uložených trestoch a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd pri ukladaní trestov prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní, je pravdou, že obžalovaný A. B. bol v minulosti viackrát priestupkovo riešený, išlo však o priestupky na úseku cestnej premávky. Taktiež bol jedenásťkrát súdne trestaný, pričom išlo spravidla o odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T/44/2018 zo dňa 07.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dna 07.06.2018, za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.3 Trestného zákona a bol mu uložený za použitia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného je zrejmé, že prejednávany skutok obžalovaný spáchal skôr ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T/44/2018, preto okresný súd ukladal správne súhrnný trest za použitia § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona. Obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a zistil u neho priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona a vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a tiež okolnosti prípadu použil ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) a tomuto uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, t.j. pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby ustanovenia

§ 208 ods.3 Trestného zákona, pri súčasnom zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T/44/2018. Neušlo pozornosti krajského súdu pri preskúmaní napadnutého výroku o treste, že okresný súd obžalovanému nesprávne v neprospech obžalovaného u neho zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko okolnosť spáchania viacerých trestných činov ovplyvňujúca trestnú sadzbu, je v danom prípade zohľadnená už v použití ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Uvedené pochybenie však nebolo potrebné naprávať, nakoľko vzhľadom na použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) nemalo vplyv na uložený trest. K použitiu posledne citovaného ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu obžalovanému krajský súd vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora uvádza, že okolnosti zistené o osobe obžalovaného, jeho predchádzajúca trestná minulosť, resp. aktuálne ukladanie súhrnného trestu v zásade nemôže vylučovať použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam). Naopak aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade aj napriek trestnej minulosti obžalovaného je možné s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného o vine pred súdom prvého stupňa a jeho doznanie a úprimné oľutovanie, pri zohľadnení okolností prípadu, kedy aktuálny skutok zostal v štádiu prípravy, použiť pri ukladaní trestu predmetné ustanovenie a obžalovanému uložiť trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. V tej súvislosti nemožno prehliadnuť, že už pri odsúdení vo vzťahu ku ktorému bol aktuálne ukladán súhrnný trest, bolo Okresným súdom v Martine použité ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona. Pritom v aktuálnom konaní bol obžalovaný uznaný vinným za trestný čin nepochybne menšej závažnosti (v porovnaní trestných sadzieb), ako je trestný čin týrania podľa § 208 ods.3 Tr.zák. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy aj odvolací súd dospel k záveru, že aj napriek trestnej minulosti obžalovaného, s prihliadnutím na všetky ďalšie okolnosti prípadu, nie je uložený súhrnný trest odňatia slobody A. B. neprimerane mierny a bude nimi splnený jeho účel. Za súladné so zákonom tiež považuje odvolací súd zaradenie obžalovaného A. B. v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, kedy bolo súdom rovnako zohľadnené, že už trest uložený Okresným súdom v Martine obžalovaný vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia a súčasne má súd za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a narušenie páchatelia bude jeho náprava zaručená i v tomto stupni stráženia. Vo vzťahu k ukladaní trestu obžalovanej J. T. je potrebné zvýrazniť, že táto doposiaľ nebola riešená v priestupkovom konaní, ani do spáchania zbiehajúcej sa trestnej činnosti nebola súdne trestaná. V danom prípade zhodnotiac okolnosti prípadu, kedy išlo len o prípravu na spáchanie trestného činu, jej priznanie a vyhlásenie o vine, zohľadniac jej nižšiu účasť na spáchaní tohto trestného činu, ale i skutočnosť, že obžalovaná je matkou šiestich detí, sa aj odvolací súd stotožnil so záverom, že by bolo neprimerane prísne ukladať trest i na samej spodnej hranici trestnej sadzby, preto je primerané ukladať trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam). Preto krajský súd dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov, pri súčasnom zrušení výroku o treste v rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 2T/106/2017 zo dňa 30.10.2017, je u obžalovanej J. T. primeraný a bude ním splnený jeho účel.

Vzhľadom na uvedené krajský súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr.por. zamietol. S ďalším podrobnejším odôvodnením pritom krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.